

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 34Csp/127/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8123204642
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Uhrinovský, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2024:8123204642.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudcom JUDr. Petrom Uhrinovským, PhD. v právnej veci žalobcu A. B., nar. XX.X.XXXX, bytom C. D. E. XXX/XX, XXX XX F., zast. JUDr. Andrej CIFRA, advokát, so sídlom ul. J. Kráľa 5/A, 984 01 Lučenec, proti žalovanému Home Credit Slovakia, a.s., IČO: 36 234 176, so sídlom Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, zast. Advokátska kancelária GOLIAŠOVÁ GABRIELA s. r. o., so sídlom Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, o primerané finančné zadostučinenie, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 140,57 EUR, do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu zamietla.

III. Žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 %, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 9.5.2023 domáhal voči žalovanému zaplata sumy 1.500 EUR a nahradenia trov konania.

1.1. Žalobca podanú žalobu odôvodnil tým, že dňa 31.8.2016 uzatvoril s predávajúcim (AUTOCENTRUM AAA AUTO a.s.) kúpnu zmluvu na kúpu osobného automobilu Seat Leon, za kúpnu cenu vo výške 7.447 EUR s tým, že časť kúpnej ceny vo výške 3.100 EUR bude predávajúcemu uhradená pri podpise kúpnej zmluvy a doplatok kúpnej ceny vo výške 4.347 EUR mal byť predávajúcemu uhradený prostredníctvom úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere č.: SUA16/002736 zo dňa 31.8.2016 uzatvorenej so žalovaným (ďalej aj ako „Zmluva“).

1.2. Rozsudkom Okresného súdu Prešov č. k. 8Csp/13/2020 zo dňa 14. októbra 2021 (ďalej aj ako „Rozsudok 8Csp/13/2020“) v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove č. k. 3CoCsp/5/2022 zo dňa 1. júna 2022 súd (-) zaviazal žalovaného vydať žalobcovi titulom bezdôvodného obohatenia sumu 1.411,40 EUR s prísl., (-) vyhlásil spotrebiteľský úver poskytnutý na základe Zmluvy za bezúročný a bez poplatkov, (-) určil, že záložné právo zriadené na základe zmluvy o zriadení záložného práva č. SUA16/002736 zo dňa 31.8.2016 (ďalej aj ako „Záložná zmluva“) uzatvorenej medzi žalobcom a žalovaným zaniklo.

1.3. Keďže žalobca ako spotrebiteľ úspešne uplatnil porušenie svojho práva na súde, tak mu vznikol nárok na primerané finančné zadostučinenie (ďalej aj ako „PFZ“) titulom § 3 ods. 5 Zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch

v znení neskorších predpisov (ďalej aj ako „Zákon o ochrane spotrebiteľa“), ktorý si uplatnil vo výške 1.500 EUR.

1.4. Výšku uplatneného nároku odôvodnil tým, že žalovaný žiadaná čiastka zodpovedá sume 500 EUR za každé porušenie právnej povinnosti, ktoré sú vyjadrené troma výrokmi Rozsudku 8Csp/13/2020. Finančné zadosťučinenie v celkovej výške 1.500 EUR považuje jednak za primerané na vyrovnanie ujmy žalobcu, ktorá mu vznikla konaním žalovaného, súčasne aj za určitú satisfakciu za stav, ktorý musel v dôsledku konania žalovaného trpieť a aj za sankciu postihujúcu žalovaného, ktorý pri dojednávaní Zmluvy závadne konal.

2. Žalovaný sa k žalobe vyjadril podaním doručeným súdu dňa 31.5.2023 (ďalej aj ako „vyjadrenie k žalobe“), pričom uviedol, že s tvrdeniami žalobcu nesúhlasí, rozporuje ich a považuje ich za účelové a zavádzajúce, na základe čoho považuje i nárok žalobcu na primerané finančné zadosťučinenie za nedôvodný a najmä neprimeraný.

2.1. Základným predpokladom na úspešné uplatnenie práva na primerané finančné zadosťučinenie je okrem preukázania ujmy aj preukázanie, že žalovaný svojím konaním porušil súčasne - kumulatívne ustanovenia zákona o ochrane spotrebiteľa a osobitného právneho predpisu. Žalobca v podanej žalobe však nepreukázal, ktoré konkrétne ustanovenie zákona o ochrane spotrebiteľa a ktoré konkrétne ustanovenia osobitného právneho predpisu žalovaný svojím konaním porušil.

2.2. Rozsudok 8Csp/13/2020 nemožno považovať za úspešné uplatnenie porušenia práv alebo povinností ustanovených zákonom o ochrane spotrebiteľa. Žalovaný má totiž za to, že nie každé rozhodnutie súdu, ktorým súd rozhodol v prospech spotrebiteľa v súdnom konaní, možno považovať za úspešné uplatnenie porušenia práv alebo povinností ustanovených zákonom o ochrane spotrebiteľa a osobitnými predpismi.

2.3. Žalobca, na súde neuplatňoval ochranu pred porušením práv alebo povinností zo strany žalovaného, ale len vydanie bezdôvodného obohatenia. Nedošlo teda k naplneniu znakov ustanovenia § 3 ods. 5 Zákona o ochrane spotrebiteľa, ktorých splnenie je nevyhnutné na úspešné uplatnenie finančného zadosťučinenia na súde.

2.4. Žalobca na základe Zmluvy čerpal úver vo výške 5.509 eur, pričom sa zaviazal uhradiť celkovú čiastku vo výške 8.637,60 eur. Žalobca uhradil sumu 5.758,40 eur a prestal plniť svoje povinnosti uhrádzať mesačné splátky v zmysle Zmluvy. Následne mu bolo Rozsudkom 8Csp/13/2020 priznané bezdôvodné obohatenie vo výške 1.411,40, ktoré výrazne presahuje skutočný preplatok istiny poskytnutého úveru, nakoľko žalovaný predložil už v základom konaní dôkaz o reálne poskytnutej výške úveru v sume 5.509 eur.

2.5. V konaní je nevyhnutným skúmať aj hľadisko primeranosti uplatneného nároku. Žalobca doposiaľ žiadnym spôsobom nepreukázal, v čom pociťoval porušenie svojich práv, aké to malo pre neho dôsledky, v čom vidí odôvodnenosť požadovanej výšky primeraného finančného zadosťučinenia až v hodnote 1.500 EUR a podobne.

3. Žalobca vo svojom vyjadrení doručenom súdu dňa 14.6.2023 (ďalej aj ako „replika“) uviedol, že nárok žalobcu na PFZ je podmienený iba úspešným uplatnením nároku spotrebiteľa z porušenia práva alebo povinnosti. Pre vznik právneho nároku na PFZ právna norma § 3 ods. 5 Zákona o ochrane spotrebiteľa nič ďalšie nepredpokladá.

3.1. Pri posudzovaní výšky PFZ treba brať do úvahy aj nasledovné kritéria: (-) Spôsobená materiálna ujma (bezdôvodného obohatenie na strane dodávateľa vo výške 1.411,40 eur), ktorá sa premietla do zníženia rodinného rozpočtu žalobcu spotrebiteľa a tým aj do výrazného zníženia životnej úrovne jeho a jeho rodiny. (-) Trvanie materiálnej ujmy v podobe pokračujúceho bezdôvodného obohatenia od 25.03.2019 do 09.01.2020. Žalobca sa vždy snažil vyhybať úverom, kúpa motorového vozidla na úver prostredníctvom žalovaného bol však v danou čas pre žalobcu jedinou možnosťou. Žalobca žil v danom období a doposiaľ žije v spoločnej domácnosti s manželkou G.. Príjem žalobcu pozostával z dávok dôchodku vyplácaných Sociálnou poisťovňou 375,10 eur mesačne a čistý mesačný príjem manželky žalobcu činil cca 328 eur. Inkasovanie mesačných splátok žalovaný m v sumách po 143,96 eur mesačne

bez právneho dôvodu bolo pre rodinný rozpočet žalobcu mimoriadne zaťažujúcim faktorom. Žalovaný ešte v apríli 2020 požadoval od žalobcu bez právneho dôvodu dokonca zaplatenie ďalšej sumy vo výške 2.576,31 eur! (-) Vykonaním záložného práva žalovaný predajom motorového vozidla žalobcu na základe neexistujúcej pohľadávky. Žalobca vo februári 2020 čelil vykonaniu záložného práva žalovaný a hrozbe odňatia motorového vozidla zakúpeného prostredníctvom úveru. Žalobcu najviac v tomto období trápili každodenné telefonické ataky a hrozby žalovaného z rôznych telefónnych čísel. Najprv od žalobcu bolo požadované, aby auto doviezol na pobočku, neskôr mu bolo hrozené že mu bude auto žalovaný odvezené. V tomto období bol zo strany žalobcu podaný návrh na neodkladné opatrenie (spis OS Prešov sp.zn. 8Csp/13/2020). Zdravotný stav manželky žalobcu sa v tomto období zhoršil, nakoľko trpela nespavosťou a zvýšeným krvným tlakom. Žalobca vždy keď mu zazvonil telefón pociťoval nervozitu a stres. Celá táto situácia vniesla napätie aj do inak harmonického vzťahu žalobcu a jeho manželky. (-) K dobrovoľnému splneniu nároku žalovaný dodávateľom na základe predžalobnej výzvy nedošlo (žalobca pred začatím konania OS Prešov sp.zn. 8Csp/13/2020 zaslal cestou právneho zástupcu predžalobnú výzvu, ktorej dodávateľ nevyhovel). (-) Stres žalobcu spotrebiteľa spojený s uplatnením nároku voči veľkej nebankovej spoločnosti súdnou cestou.

3.2. Pri posudzovaní primeranosti výšky finančného zadostučinenia potrebné vziať do úvahy aký môže mať konkrétna suma dopad na samotného žalovaného t.j. do akej miery to môže ovplyvniť jeho ekonomické správanie a do budúcnosti zlepšiť jeho disciplínu pri dodržiavaní spotrebiteľských práv. Inak povedané aká sankcia by mohla byť pre žalovaného primeraná a odrádzajúca, aby sa mu neoplatilo porušovať spotrebiteľské predpisy.

4. Žalovaný vo svojom vyjadrení dourčenom súdu dňa 28.7.2023 (ďalej aj ako „duplika“) uviedol, že to bol práve žalobca, ktorý si o poskytnutie úveru žiadal, s výškou poskytnutého úveru, výslednou sumou, ktorú má na základe úverovej zmluvy z poskytnutého úveru uhradiť, s výškou mesačnej splátky a aj s dobou trvania zmluvného vzťahu bol oboznámený. Taktiež si bol vedomý, že si berie spotrebiteľský úver, z ktorého si veriteľ uplatňuje úroky a poplatky.

4.1. Žalobcovi žiadna ujma reálne nevznikla. Splácal len to, na čo sa zmluvným vzťahom vedome a dobrovoľne zaviazal. Pokiaľ došlo následne k vyhláseniu Zmluvy za bezúročnú a bez poplatkov a žalobcovi sa uhradené úroky a poplatky vrátili, bola to pre neho výlučne výhoda, s ktorou ani hypoteticky pri uzatváraní Zmluvy nepočítal.

4.2. Žalobca doposiaľ žiadnym spôsobom nepreukázal ani nezdokladoval, v čom pociťoval poškodenie svojich práv na základe konania vedeného pod sp.zn. 8Csp/13/2020. Jeho tvrdenia sú len všeobecného charakteru, použiteľné na akékoľvek konanie o primerané finančné zadostučinenie. Žalobca v konaní neustále opakuje len to, že Zmluva nemala dodržané náležitosti, čo však pre žalobcu predstavuje výlučne výhodu v získaní bezúročného a bez poplatkového úveru.

5. V zmysle § 177 ods. 1 v spojení s § 297 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších právnych predpisov (ďalej aj ako „CSP“) súd na prejednanie tohto sporu nariadil pojednávanie, ktoré sa konalo dňa 15.2.2024 (ďalej aj ako „Pojednávanie“).

6. Z písomných vyjadrení strán sporu, Pojednávaní a vykonaného dokazovania listinnými dôkazmi, ktoré sú súčasťou súdneho spisu, súd zistil nižšie uvedený skutkový stav.

6.1. Z pripojeného spisu tunajšieho súdu vedeného pod spisovou značkou 8Csp/13/2020 súd zistil, že Rozsudkom 8Csp/13/2020, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 7.6.2022, súd rozhodol: (I.) Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 1.411,40 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % p.a. zo sumy 1.411,40 Eur počnúc dňom 22.01.2020 až do zaplatenia, všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku. (II.) Súd určuje, že spotrebiteľský úver poskytnutý na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere č.: SUA16/002736 zo dňa 31.08.2016 uzatvorenej medzi žalobcom a žalovaným, je bezúročný a bez poplatkov. (III.) Súd určuje, že záložné právo zriadené na základe zmluvy o zriadení záložného práva č.: SUA16/002736 zo dňa 31.08.2016 uzatvorenej medzi žalobcom a žalovaným, zaniklo. (IV.) Žalovaný je povinný nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 100 %.

6.2. Z pripojeného spisu a z nesporných vyjadrení strán sporu vyplýva, že Zmluva bola uzatvorená dňa 31.8.2016 a jej titulom bol žalobcovi poskytnutý úver vo výške 4.347 EUR.

7. Na vyššie zistený a opísaný skutkový stav súd aplikoval tieto právne normy a zmluvné dojednania strán sporu platné a účinné k dňu vyhlásenia tohto rozsudku, ak ďalej nie je uvedené inak (zistil nižšie uvedený právny stav): (-) § 1 Zákona o ochrane spotrebiteľa, (-) § 2 Zákona o ochrane spotrebiteľa, (-) § 3 ods. 3 Zákona o ochrane spotrebiteľa, (-) § 3 ods. 5 Zákona o ochrane spotrebiteľa.

8. V zmysle zisteného skutkového a právneho stavu súd takto vec právne posúdil a rozhodol nižšie uvedeným spôsobom a na základe nižšie uvedených úvah.

9. Podľa § 3 ods. 5 Zákona o ochrane spotrebiteľa proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom. Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

10. Z citovaného ustanovenia § 3 ods. 5 Zákona o ochrane spotrebiteľa vyplýva, že nárok na finančné zadosťučinenie vznikne, ak si spotrebiteľ úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej či už týmto zákonom alebo osobitným predpisom. Predmetný nárok vzniká voči tomu, kto za porušenie práva alebo povinnosti zodpovedá.

11. Jediným predpokladom, ktorého naplnenie sa v tomto prípade vyžaduje je, že spotrebiteľ, na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi. Pod úspešným uplatnením porušenia práva alebo povinnosti v zmysle tohto ustanovenia treba rozumieť, že súd judikuje v prospech spotrebiteľa konkrétny nárok z porušenia práva alebo povinnosti (napr. nárok zo zodpovednosti za škodu, z bezdôvodného obohatenia, alebo vo výroku rozsudku určí neprijateľnosť konkrétne vymedzenej zmluvnej podmienky používanej v spotrebiteľskej zmluve a pod.).

12. Vo vzťahu k výške (resp. rozsahu) nároku na finančné zadosťučinenie zákon určuje len kritérium primeranosti a neustanovuje už žiadne iné kritériá, ktoré by bolo potrebné pri určení výšky zohľadniť.

13. K nároku na finančné zadosťučinenie, jeho výške a ostatným skutočnostiam vzťahujúcim sa k tomuto nároku súd poukazuje na nižšie uvedenú judikatúru.

13.1. Cieľom finančného zadosťučinenia je dovriešenie ochrany porušeného práva spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Hypotéza predmetnej právnej normy vyžaduje splnenie predpokladov, ktorými sú úspešne uplatnenie porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej Zákonom o ochrane spotrebiteľa alebo osobitnými predpismi a spôsobilosť takéhoto porušenia práva alebo povinnosti privodiť spotrebiteľovi ujmu. Samotná povaha primeraného finančného zadosťučinenia neumožňuje jeho priame vyčíslenie, preto súdu nemusia byť predložené dôkazy o existencii ujmy, pretože stačí, ak tá ujma tu je. Bez právneho významu je, či ujma spotrebiteľovi reálne vznikla, pretože postačuje iba možnosť vzniku takejto ujmy (rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 3Co/20/2017 zo dňa 04. mája 2017).

13.2. Aplikujúc režim zákona č. 250/2007 Z. z. je potom nutné použiť jeho § 3 ods. 5, podľa ktorého spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá. Citované ustanovenie má plniť jednak funkciu satisfakčnú a jednak funkciu sankčnú. Jeho cieľom je predovšetkým odradiť dodávateľov od protiprávneho konania voči spotrebiteľom. Možno ho však chápať aj ako prostriedok na vyvolanie aktivity spotrebiteľov domáhať sa ochrany svojich práv proti dodávateľom v prípadoch, kedy dodávatelia ich práva hrubým spôsobom porušujú. Účelom finančného zadosťučinenia je dovriešit ochranu porušeného práva spotrebiteľa ako slabšej strany v spotrebiteľských zmluvách spôsobom, ktorý práve z tohto dôvodu vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Jediným predpokladom,

ktorý citované ustanovenie zákona vyžaduje je, že spotrebiteľ, na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi. Pod úspešným uplatnením porušenia práva alebo povinnosti v zmysle tohto ustanovenia treba rozumieť, že súd judikuje v prospech spotrebiteľa konkrétny nárok z porušenia práva alebo povinnosti, napr. nárok zo zodpovednosti za škodu, z bezdôvodného obohatenia, alebo vo výroku rozsudku určí neprijateľnosť konkrétne vymedzenej zmluvnej podmienky používanej v spotrebiteľskej zmluve (porovnaj rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/389/2015). Žiadnu inú podmienku, t. j. ani podmienku, aby bol medzi stranami spor zo spotrebiteľskej zmluvy a aby spotrebiteľovi bola privedená konkrétna ujma, nevyžaduje. Zákonodarca pri uplatňovaní tohto nároku uľahčil spotrebiteľom dôkaznú situáciu, keď na rozdiel od nároku na náhradu škody (bezdôvodného obohatenia), je dôkazné bremeno na strane spotrebiteľa oveľa ľahšie, lebo odpadá problematické preukazovanie či už výšky škody, ujmy, príčinnej súvislosti alebo majetkového prospechu druhej strany. Preukazovanie skutočnej výšky utrpenej ujmy by bolo spravidla nereálne. Pokiaľ ide o rozsah finančného zadosťučinenia, neustanovuje žiadne kritériá, ktoré by bolo potrebné pri určení výšky zadosťučinenia zohľadniť. Jediným kritériom je primeranosť finančného zadosťučinenia. Bude preto vecou úvahy súdu, aby so zreteľom na všetky okolnosti každého jednotlivého prípadu, stanovil rozsah finančného zadosťučinenia (Rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 6Cdo/127/2017 zo dňa 30. januára 2019).

13.3. Pre priznanie práva na zadosťučinenie spotrebiteľa, ktorý úspešne uplatnil na súde porušenie práva alebo povinnosti v zmysle § 3 ods. 5 tretia veta Zákona o ochrane spotrebiteľa, je rozhodujúcim kritériom primeranosť požadovaného zadosťučinenia; jeho konkrétnu výšku určuje súd úvahou so zreteľom na okolnosti každého jednotlivého prípadu (Uznesenie Najvyššieho súdu SR z 30. júna 2022, sp. zn. 7 Cdo 92/2021).

14. Súd je toho názoru, že žalobca bol úspešný v základnom konaní (úspešne uplatnil porušenie práva alebo povinnosti, keď súd judikoval v prospech žalobcu konkrétny nárok z porušenia takéhoto práva alebo povinnosti) a z tohto dôvodu mu vznikol nárok na primerané finančné zadosťučinenie.

15. Inštitútu finančného zadosťučinenia má plniť jednak funkciu satisfakčnú a jednak funkciu sankčnú. Jeho cieľom je predovšetkým odradiť dodávateľov od protiprávneho konania voči spotrebiteľom. Účelom finančného zadosťučinenia je dovŕšiť ochranu porušeného práva spotrebiteľa ako slabšej strany v spotrebiteľských zmluvách spôsobom, ktorý práve z tohto dôvodu vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Zákon nevyžaduje pre vznik tohto práva, aby spotrebiteľovi bola privedená nejaká ujma, pričom postačuje, ak k takémuto porušeniu práva alebo povinnosti dôjde.

16. Na základe vyššie uvedeného dospel súd k záveru, že žalobný návrh žalobcu je čo sa týka nároku dôvodný. Žalovaný úspešným uplatnením nároku v pôvodnom konaní vedenom na tunajšom súde pod spisovou značkou 8Csp/13/2020, splnil zákonný predpoklad pre uplatnenie nároku na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia titulom § 3 ods. 5 Zákona o ochrane spotrebiteľa.

17. Súd žalovanému priznal sumu finančného zadosťučinenia vo výške 140,57 EUR (20 EUR za určenie, že úver je bez úročný a bez poplatkov, 50 EUR za určenie, že záložné právo zriadené titulom Záložnej zmluvy zaniklo a 5 % z priznanej výšky bezdôvodného obohatenia), teda spolu sumu vo výške 140,57 EUR. Súd pri určení výšky primeraného finančného zadosťučinenia vychádzal aj z okolností tohto konkrétneho prípadu (čas uzatvorenia Zmluvy, zriadenie záložného práva titulom Záložnej zmluvy).

18. Súd takto priznanú sumu považoval v celom rozsahu za primeranú, a to za stavu, že cieľom inštitútu finančného zadosťučinenia je okrem iného mať reálny a efektívne odradzujúci účinok vo vzťahu k dodávateľovi od upustenia recidívy porušovania spotrebiteľských práv. Priznaná suma primeraného finančného zadosťučinenia vo vzťahu k žalobcovi ako spotrebiteľovi nepredstavuje neopodstatnené a neprimerané obohacovanie sa, či duplicitné uplatňovanie nároku spotrebiteľa. Priznanú sumu finančného zadosťučinenia pritom považuje súd aj za vyrovnanie ujmy žalobcovi ako spotrebiteľovi,

ktorá je akousi satisfakciou za stav vyvolaný žalovaným. Zároveň priznaním primeraného finančného zadosťučinenia došlo aj k naplneniu odradzujúcej funkcie žalovaného od porušovania práv spotrebiteľov.

19. Súd teda priznanú sumu považoval za dôvodnú a zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi primerané finančné zadosťučinenie v takejto výške a v prevyšujúcej časti žalobný návrh žalobcu zamietol.

20. K námietkam žalovaného vo vzťahu k uplatnenému nároku odkazuje súd na vyššie uvedené argumentáciu, pričom na doplnenie uvádza, že sa pri určovaní výšky stotožnil s jeho námietkou, že primerané finančné zadosťučinenie vo väčšine prípadov nemá byť rovnaké ako hodnota porušeného práva.

21. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP, a to v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí a podľa zásady úspechu v spore. Žalobca mal v spore plný úspech, a preto má vo vzťahu k žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, ktorý mu súd priznal, tak ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník postupom podľa § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti tohto rozsudku. Pri určení úspechu v spore súd vychádzal z osobitosti uplatneného nároku, a to nároku na primerané finančné zadosťučinenie, keď posúdenie jeho výšky spočívalo v úvahe súdu, pričom samotný uplatnený nárok bol dôvodný a opodstatnený. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania v takýchto prípadoch treba rozlíšiť, čo je základné a čo sprevádzajúce. Základné je teda rozhodnutie o nároku na primerané finančné zadosťučinenie a sprevádzajúce je rozhodnutie o jej výške (aplikovaný právny záver vyplýva aj z Nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. III. ÚS 475/2018 zo 4. februára 2021).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Prešov.

V odvolaní sa uvedie ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a uvedie sa spisová značka. Ďalej sa uvedie proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané a treba ho predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil. Rozsah v akom sa rozhodnutie napáda môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Exekúciu tohto rozsudku je možné vykonať podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.